

BUDSKAP FRÅN OMRÅDETS LEDARE

Kristi gåva till oss

Äldste K. Roy Tunncliffe

Områdessjuttio

Äldste K. Roy
Tunncliffe

På dagis och gudstjänster under december månad klär sig barn i morgonrockar och handdukar för att återge julberättelsen. Berättelsen slutar vanligtvis med att de tre vise männen finner Jesusbarnet och ger honom sina gåvor av guld, rökelse och myrra.

Vilka intressanta gåvor! Även om en del tror att de var praktiska gåvor är det mer troligt att de gavs av symboliska skäl.

De tre gåvorna som Jesus fick förebådade inte bara hans kommande liv,¹ utan tillkännagav också de gåvor som vår Frälsare skulle komma att ge till oss genom sin verksamhet och sitt försoningsoffer.

Guld är den typiska gåvan till kungar,² eftersom det symboliserar kungens värdighet och makt.³

Guld påminner oss också om att Jesus Kristus har gjort det möjligt för oss att bli upphöjda. Alla som följer Jesus Kristus som hans förbundslärlingar, och håller ut intill änden, ska ges en "rättfärdighetens krona".⁴ Dessa Kristi sanna efterföljare är "ett utvalt släkte, ett *kungligt* prästerskap, ett heligt folk".⁵ Ja, tack vare Jesus Kristus kan vi en dag "ärva *troner*, riken, furstendömen och makter, herradömen och alla höjder och djup".⁶ Guld påminner oss om alla gåvors spira – upphöjelse – som görs tillgänglig för oss endast genom Jesus Kristus, kungarnas Kung.⁷

Rökelse kommer från en väldoftande kåda och användes under prästdömsförrättningar, när man offrade brännoffer, och i oljan som användes till att smörja prästerna.⁸ Rökelsen visar på att Jesus är den store översteprästen,⁹ men den påminner oss också om att han är Guds Lamm¹⁰ – det "stora och sista offret ... ja, oändligt och evigt".¹¹

Rökelse påminner oss om Frälsarens kärleksgåva – en kärlek så stark att Jesus lade ner sitt liv. "Ingen har större kärlek."¹²

I Nya testamentet förknippas **myrra** vanligtvis med balsamering och begravning på grund av dess konserverande egenskaper.¹³ Myrrans medicinska användbarhet kan symbolisera Kristi roll som den store läkaren, och dess användning vid begravningar kan symbolisera "den bittra kalken" han skulle dricka när han led för våra synder.¹⁴

Myrra hjälper oss också minnas att Jesus Kristus har "brutit dödens band".¹⁵ Jesus gav oss uppståndelsens gåva. Han dog frivilligt, och tog upp sitt liv igen så att vi kunde göra detsamma. De dödas förtorkade ben som Hesekiel såg kommer en dag åter fram som levande själar.¹⁶

Med tanke på vår Frälsares osjälviska och vänliga karaktär bör det inte vara en överraskning för oss att dessa gåvor som gavs till Jesus

som spädbarn har helgats till vårt bästa, givits tillbaka till oss, och utgör symboliska påminnelser om några av de mest dyrbara gåvor Frälsaren ger mänskligheten.

I kapitel 88 i Läran och förbunden får vi rådet:

*"Ty vad gagnar det en människa om någon skänker henne en gåva och hon inte tar emot gåvan? Se, hon gläds inte över det som ges henne, inte heller gläds hon över den som är gåvans givare."*¹⁷

Kanske en av de största gåvor vi kan ge vår Frälsare denna juletid är att minnas, omhulda och verkligen ta emot hans gåvor till oss.

Vi kan sedan försöka hjälpa andra att se dessa gåvor.

Jag vittnar om att Jesus Kristus är Guds Son, den store Immanuel, och alla goda gåvors givare. ■

FOTNOTER

1. Rebekah Atkin, "Omtänksamma gåvor", *Liahona*, dec. 2011.
2. 1 Kung. 9:14, 28.
3. Rebekah Atkin, "Omtänksamma gåvor", *Liahona*, dec. 2011.
4. L&F 29:13 (kursivering tillagd).
5. 1 Petr. 2:9 (kursivering tillagd).
6. L&F 132:19 (kursivering tillagd).
7. 1 Tim. 6:15.
8. Rebekah Atkin, "Omtänksamma gåvor", *Liahona*, dec. 2011.
9. Hebr. 4:14–15.
10. 1 Ne. 10:10.
11. Se Alma 34:10–15.
12. Joh. 15:13.
13. Joh. 19:39–40.
14. L&F 19:18–19.
15. se Mosiah 15:8–9.
16. L&F 138:43.
17. L&F 88:33.

Betydelsefulla klappar – innehållsrika gåvor

Efter en högst ovetenskaplig undersökning har *Liahonas* lokalredaktör funnit att allt färre medlemshushåll i Sverige prenumererar på *Liahonas* papperstidning. Ju yngre man är desto mer sällsynt är det att man låter *Liahona* dimpa ner i brevlådan en gång i månaden.

Vi vill nu slå ett slag för att bryta denna trend. Varje barn behöver kunna bläddra bland de vackra bilderna i tidningen. Ungdomar kan hitta bilder på kompisar från hela Sverige som går ut på mission. Om *Liahona* får ligga framme i hemmet finns det större chans att artiklarna väcker nyfikenhet och att de kommer till användning på olika sätt.

Man kan förstås läsa *Liahona* via Evangeliebiblioteket. Men för en överraskande låg avgift (90 SEK/år) kan det vara värt att ha tillgång även till papperstidningen.

Passa nu på att beställa en prenumeration till dem av de dina som du tror skulle ha glädje av *Liahona*. Ett tips är att med sin telefon fotografera av ovanstående bild av Ramona Chantaf. Du kan sedan använda bilden i samband med att du ger bort prenumerationen i julklapp.

Så här prenumererar man:

Sätt in 90 kronor på bankgironummer 5270-5092

Skriv tidningens namn och språk: *Liahona* svenska.

Skriv namn och adress för den som ska ha tidningen.

Viktig information från distributionscentret:

Det tar tre månader från betalningen tills det första numret av Liahona dyker upp.

Man får inte längre en påminnelse när det är dags att förnya prenumerationen.

På baksidan av Liahonas omslag i plast ser man när ens prenumeration går ut.

För att prenumerationen ska löpa utan uppehåll behöver man göra en ny insättning tre månader innan prenumerationen går ut. ■

ILLUSTRATION RAMONA CHANTAF

Nytt tempelpresidentskap i Stockholms tempel

Lars Malm från Jönköpings församling i Göteborgs stav har kallats som ny tempelpresident i Stockholms tempel. Hans hustru Sonja kommer att vara den nya tempelvärdinnan. I dessa ämbeten efterträder de Ingemar och Louise Nyman.

Som rådgivare till Lars Malm har Espen Amundsen och Leif Eriksson

kallats. Espen Amundsen och hans hustru Sidsel kommer från Oslo församling i Oslo stav och Leif Eriksson med hustru Sylvia tillhör Handens församling i Stockholms södra stav. Vi tackar också president Nymans rådgivare Torbjörn Jälmbrent med hustru Birgitta, och Bert Mattsson med hustru Margareta för deras tjänande

FOTO NILS HOLMÉR

Lars och Sonja Malm

FOTO ESPEN AMUNDSEN

Espen och Sidsel Amundsen

FOTO BO CHRISTER-BERTILSON

Leif och Sylvia Eriksson

tillsammans med president och Syster Nyman.

Som regel byter man tempelpresident i november vart tredje år. Sedan

invigningen av Stockholms tempel i augusti 1985 har följande bröder tjänat som tempelpresidenter:

John Langeland, George Damstedt,

Reid Johnson, Bo Wennerlund, Spencer Jenson, Arne Hedberg, Max Kimball, Bengt Höglund, Paul Oscarson, Jan Evensen och Ingemar Nyman. ■

Capsonsällskapet

För tio år sedan bildade Lisa Nyberg och Gunnel Girhammar tillsammans med några andra påhejande syskon "Capsonsällskapet". Intresset för kyrkans historia i sydvästra Skåne under 1850- och 1860-talen brann verkligen hos dessa skickliga genealoger. Man skaffade fram medlemslistor för de första grenarna i Skåne och följde dess medlemmar genom åren. Många medlemmar emigrerade till Utah medan andra blev kvar i Sverige. De fyra första grenarna i Sverige organiserades faktiskt under en och samma vecka i april 1853. Dessa grenar var Skönabäck, Malmö, Lomma och Lund. Många andra grenar bildades sedan på andra orter, som exempelvis Sallerup, Hörby, Hurva, Lyngby och Vallby. Denna forskning har varit

tidsödande, men mycket givande. Lisa och Gunnel har fascinerats av många spännande människoöden. Man ska komma ihåg att förföljelsen som drabbade de tidiga medlemmarna i Skåne var både svår och omfattande.

Många barn och barnbarn till de utvandrande medlemmarna från Skåne

kom sedan tillbaka till Sverige som missionärer. Detta sker även i dag. Lisa och Gunnel har kunnat knyta ihop de tidiga medlemmarnas historia med de släktuppteckningar som både unga missionärer och seniormissionärer har haft med sig när de kommer till Skåne under sina missioner.

FOTO TEREZ NILSSON

Lisa Nyberg och Gunnel Girhammar

FOTO TEREZ NILSSON

Måns Capson, som gett sitt namn åt Capsonsällskapet, var den äldste medlemmen i Skönabäcks gren. Han hade en stor familj som var mottaglig för det återställda evangeliets budskap. Det var sonen Nils som först blev medlem i kyrkan under en tid i Köpenhamn. Nils Capson missionerade sedan på många olika sätt i Skåne. En annan son, Johan Capson, blev Lunds förste grens president.

En stor del av Capsonsällskapets verksamhet är, och har varit, att göra rundturer med dem som har anknytning till Skånes första medlemmar. Otaliga amerikanska syskon har visats runt bland de gårdar och miljöer där deras anfäder döptes och verkade. Även lokala medlemmar från Malmö stav har guidats till de historiska platserna och hört om den fantastiskt snabba spridning evangeliet fick i detta område.

Det finns en grupp på Facebook med 87 medlemmar för den som är intresserad av dessa första medlemmars historia. Gruppen heter Capsonsällskapet – Capson Society. ■

Skandinaviens längsta rötter

Inger Höglund

Västerhaninge församling

Den som har varit i Stockholms tempel under det senaste året har nog träffat Susan Evans, som tillsammans med sin make Don tjänar som missionär där. Hon är visserligen amerikanska, men hon har nog längre och fler rötter i kyrkan i Skandinavien än någon annan här.

Evangeliet kom till Sverige och Danmark 1850, och redan 1851 döptes syster Evans danske anfader William Ove Andersen i Köpenhamn. Han och hans hustru emigrerade sedan till Amerika.

Följande år, i september 1852, döptes Alexander Paulsen Dahl i Fredrikstad i Norge. Han är också anfader till syster Evans. Även han begav sig till Amerika och träffade där sin blivande hustru, en svenska. Hon, Elna (Ellen) Jöransson, föddes i Lyngby, där hon och hennes föräldrar och syskon döptes 1855.

I somras gjorde syster Evans en känslsam tur, guidad av Ellen McKnight, till de platser i Skåne där hennes förfäder bott. Där fick hon till och med se den plats där familjen Jöransson döptes. Hon och hennes man kunde också göra resan över Öresund och besöka Köpenhamn.

Paret Evans känner sig mycket välsignade över att få tjäna i Skandinavien. De gläds åt att vistas i de länder

FOTO DON EVANS

Syster Susan Evans

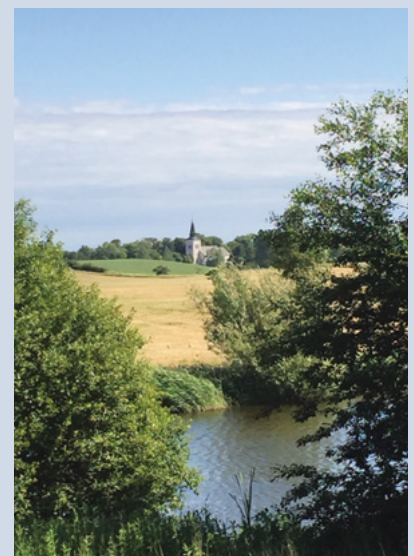

FOTO DON EVANS

Förfädernas dopplats i Lyngby, Skåne

som deras familjers pionjärer kommer från. Förutom sin tempelmission i Stockholm har de bott i Oslo i tre år där de verkade som missionspresidentspar. ■

Det bubblar och det jäser – i Sverige och i världen

Gunnel och Urban Girhammar

Lunds församling

Tempel och släktforskningsarbete är ett familjeansvar. Det leds av prästdömet och stöttas av kyrkans resurser, men det är familjen som är ansvarig för att finna och samla slakten i ett träd och utföra förrättningsarbete i templet för dem.

När jag var i tonåren bad min pappa mig att renskriva familjeblad. Jag fyllde i pappan, mamman och alla barnen samt deras födelse, död och platser där de bott. Jag blev mycket berörd av deras liv. Jag såg dem framför mig. Bönder och torpare som strävade med ett hårt liv, med barn som ofta dog späda och hustrur som dog innan de fyllt trettio. Det tröstade mig att de nu skulle få förenas och leva tillsammans genom det arbete vi gjorde för dem. Jag var fast för släktforskning. Då visste jag inte att det var Elias ande som påverkade mig. Sedan dess har jag känt den många gånger och också fått hjälp och knuffar från andra sidan slöjan till att söka, samla och utföra förrättningar för dem i templet.

När Urban och jag kallades att verka som områdets (Sveriges) tempel- och släktforskningshandledare blev vi glada. Vi skulle få arbeta med dem som leder stavar och distrikt och de som hjälper församlingarnas släktforskningscenter. Man behöver inte vara en erfaren släktforskare för att kallas som

handledare, men man måste vara hängiven evangeliets principer och förstå vikten av familjer och templet.

Vi har fått ansvaret att stödja stavs-presidentskapen, högrådsmedlemmen med ansvar för släktforskning och stavarnas tempel- och släktforskningshandledare. De i sin tur undervisar församlingarna. Genom församlingsråden kan prästdömet och biorganisationerna uppmuntra medlemmarna att delta i arbetet för sina förfäder. I alla led gäller att föregå med gott exempel.

Vårt område har som mål att hjälpa ungdomar, nyomvända och återaktiverade att finna en förfader och ta namnet till templet. Sedan kan de hjälpa familjen eller någon annan att göra detsamma. Föräldrar kan leda arbetet så att alla engageras och besöker templet för att utföra dessa förrättningar.

I våra kontakter med stavar och distrikt ha vi fått flera tips om hur man kan involvera medlemmarna.

I Västerhaninge hörde vi om hemaftnar på centret. Man fick komma dit som familj och ha en hemafton med familjehistoria och släktforskning som tema. Inspirerande och lärorikt!

I Handen fick församlingsrådet uppmaningen att inom tre månader besöka släktforskningscentret, ta

med sina släktpaper och ta tag i sin egen släkt.

I Lund startade Hjälpföreningen en grupp för systrar som ville ha hjälp med sin forskning. Efter en sopplunch hjälptes de åt att tyda kyrkböckerna och få in namnen i Släktrådet.

I Danmark träffades en församling för att äta smörgås och släktforska en söndag i månaden efter mötena.

Intresset är stort. Det märker vi inte minst genom generalauktoriteternas betoning och alla resurser som görs tillgängliga. Överallt bubblar och jäser det. Aldrig har intresset för släktforskning varit så stort som nu världen över. Efter Elias överlämnande av Abrahams evangelieutdelning 1836 startade många genealogiska föreningar och i dag är det en fascinerande hobby för många. För oss är det mer än så. Det betyder frälsning för vår

Urban och Gunnel Girhammar

FOTO: TEREZ NILSSON

släkt och oss själva. Stora välsignelser väntar, så vänd ditt hjärta till dina fäder. De väntar på att få ge dig sitt stöd och sin hjälp i dina ansträngningar att hitta dem.

Äldste Bednar säger i sitt tal "Barnens hjärtan ska vända sig" från oktoberkonferensen 2011:

"Jag inbjuder kyrkans unga att lära sig om och uppleva Elias ande. Jag uppmantrar er att studera, att söka

reda på era förfäder och förbereda er för att själva utföra ställföreträdande dop i Herrens hus för era döda förfäder. ... Och jag lovar er att ni då skyddas mot den ondes tilltagande inflytande. När ni deltar i och älskar det här heliga verket så skyddas ni i er ungdom och i hela ert liv."

Vi inbjuder er alla att ta del av den glädje och de välsignelser som kommer genom att utföra detta verk. ■

Avresande volontärer och missionärer

Miriam Förnes från Örebro församling har kallats att verka som volontär för kyrkan. Hon kommer att arbeta i Rostov-na-Donu-området i Ryssland. Miriam är dotter till Vedel och Kerstin (f. Strand) Förnes.

FOTO KERSTIN FÖRNES

Miriam Förnes

FOTO WISDOM UDEJI

Wisdom Udeji

Wisdom Udeji från Vendelsö församling har kallats på mission. Han kommer att verka i Sverigemissionen Stockholm. Wisdom är son till Ngozi och Rayman Udeji. ■

Hemkommande missionärer

Sebastian Kärn från Handens församling har kommit hem från sin mission. Han har tjänat i Finlandmissionen Helsingfors. Sebastian är son till Ulf och Anette (f. Magnusson) Kärn. ■

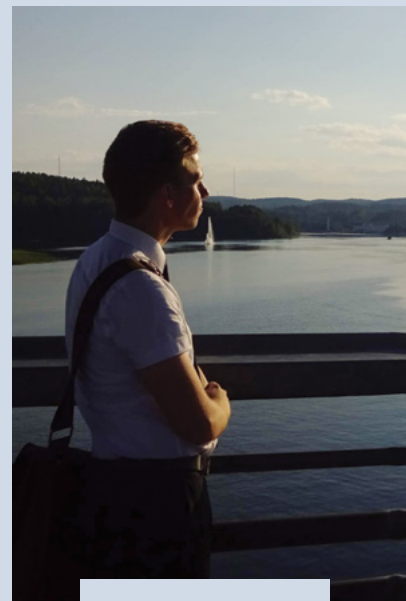

FOTO SETH WEEKS

Sebastian Kärn

FOTO PAULA AURA

FSY – For the Strength of Youth

Erica Bussman

Umeå gren

FOTO JULIEN ANGELINI

Oskar Permats, Skiens församling i Norge

Varannan sommar arrangeras en mycket speciell konferensvecka för ungdomar mellan 14 och 18 år. Konferensens syfte är att hjälpa ungdomarna stärka sin tro. Ett annat syfte är att skapa vänskapsband mellan ungdomarna. Veckan består av aktiviteter som morgonseminarier, workshops, roliga danser, föreläsningar, tjänandeprojekt och massor av lekar i en tilldelad grupp. I år gick FSY av stapeln i Enköping. Cirka 400 ungdomar och unga ledare från de skandinaviska länderna fanns på plats.

FOTO JULIEN ANGELINI

Varje FSY har ett tema baserat på ett skriftställe.

I år var temat

”Frid i Kristus” och skriftstället var Läran och Förbunden 19:23: ”Lär av mig och lyssna till mina ord. Vandra i min Andes ödmjukhet, och du ska ha frid i mig.”

I början av veckan delas alla in i olika ”kompanier”. Det är grupper som består av cirka arton killar och tjejer. Man känner ofta någon i gruppen, men de flesta är okända för varandra. Gruppen leds av två ungdomsledare från Unga vuxna, ofta återvända missionärer. De gör sitt allra bästa för att skapa en familjekänsla inom gruppen. FSY är mobilfritt. Skrifterna läser man i bokform.

Tindra Wennerlund, 15 år, från Umeå gren berättar: ”Jag har haft väldigt svårt med seminariet och att läsa skrifterna. Telefonen har varit ett hinder för mig. Jag blir så lätt distraherad av allt som finns på mobilen. Nu ska jag försöka läsa skrifterna på ett annat sätt. Jag ska försöka ha med mig Anden varje dag, så att jag oftare kan få uppleva de speciella känslor som jag fick känna under FSY.”

Frida Ottosson, 17 år, också från Umeå gren, uttrycker sina känslor så här: ”Det bästa med det här årets FSY var Anden. Den var så stark. Konstant. Det jag tar med mig hem är att jag kan känna Guds rena kärlek för andra runtomkring mig. Jag har fått ett ännu större vittnesbörd om Kristus och hans försoning.” ■

FOTO TEREZ NILSSON

Avlidna

I juni 2018 avled

Hjördis Kärn Balck, 77 år, från Handens församling på grund av akut leukemi. Hjördis och hennes familj blev medlemmar i kyrkan 1966 tack vare goda grannar i Stenungsund, Willy och Gerd Herrey. Sedan

dess har hon tillhört många andra enheter i kyrkan, Helsingborg, Luleå, Gubbängen, Kungsbacka, Sundsvall och Västerhaninge. Både under sitt yrkesliv som mental-skötare och samtalsterapeut och efter pensionen har hon väglett och välsignat hundratals människors liv med sin kunskap och sitt engagemang.

Hjördis tyckte om att resa och att brodera med tenntråd. Hon saknas av sina sex barn och tre bonusbarn med familjer samt många vänner i hela Sverige.

Inger Höglund

I juli 2018 avled Lena Lundgren i en ålder av 73 år. Hon tillhörde Västerhaninge församling i Stockholms södra stav. Hennes mormors morfar August var den första medlemmen i släkten. Han döptes år 1889. Lena är femte generationen i kyrkan. Hon var en hängiven släktforskare tillsammans

FOTO BENGTH HÖGLUND

Hjördis Kärn Balck

FOTO HANS KÄRN

med sin syster Pia och har hjälpt många medlemmar med sin släktforskning. Lena skötte även om distributionscentret i Västerhaninge under perioden 1993 till 2003. Lena hjälpte ofta medlemmar och kyrkan med allt som behövdes, till exempel genom att sy kläder och gardiner, laga mat och organisera tillställningar. Allt gjorde hon i det tysta. Lena lämnar efter sig make, sex barn, 12 barnbarn och två blivande barnbarnsbarn.

Lena Lundgren, född Myhrberg

Nils Lundgren

Lena får som fyraåring uppdraget att ge blommor till missionspresidentens hustru, Ethel Blomqvist.

Nyligen avlidna syskon kan hedras på de lokala sidorna genom att en familjemedlem eller en vän skriver några ord om den som gått bort (max 100 ord). Vi vill också ha två bilder av den som avlidit, helst med lite tid emellan. ■

Skicka text och bilder till terez.nilsson@gmail.com

Min mission

Lovisa Engelbrektsson

Borås församling

Lovisa Engelbrektsson, Borås församling, kom hem från sin mission i februari 2016. Hon tjänade i Englandmissionen London Syd. Läs hennes öppna och personliga tankar runt denna upplevelse.

En mission är en tid sprängfull av upplevelser och erfarenheter. Dagar som var långa, veckor som flög förbi, stunder av skratt och glädje, frustration och sorg, förvirring, och så klart många aviga stunder. Jag älskar faktiskt alla de stela och pinsamma ögonblicken, för då kan man bara skratta åt det och därigenom få en positiv kontakt med den andra personen. "It's only awkward if you're awkward about it." Ha ha.

När jag tittar tillbaka på min mission ser jag många saker jag lärt mig om mig själv, om Gud, om livet och om andra. Jag ska vara ärlig och säga att missions-tiden är underbar! Men den är också svår och jobbig ibland. Ofta. Man går upp tidigt på morgonen, jobbar hela dagen med att försöka prata om evangeliet med människor som oftast inte är intresserade (beroende på var du tjänar). Du lever, jobbar och ska komma överens med en kamrat som du just träffat. I allt detta blir ens svagheter allt tydligare (Ether 12:27), och det känns lite obehävt. Allt detta kan göra att man blir frustrerad, stressad, ledsen och så där. Men det måste inte vara så. En vis kvinna som jag lärde känna under missionen sa: "It's a gospel of happiness. If you're not happy you're doing it wrong" – "Det är

Lovisa Englebrektsson, till vänster, tillsammans med missionärskamrater i ett regnigt England

ett glädjens evangelium. Om du inte är glad så gör du något fel." I Mormons bok står det att nephiterna "levde på ett sätt som bringade lycka" (2 Ne. 5:27). Jag gillar det bättre på engelska: "They lived after the manner of happiness." På vilket sätt levde de då? Jo, de levde efter evangeliet, de höll Guds bud. Den här insikten påverkade inte bara min mission, utan har förändrat mitt liv måste jag ändå säga. Det är ju hela meningen med livet! Det är anledningen till att vi är här på jorden från första början: "Adam föll för att människorna skulle kunna bli till, och människorna är till för att de skall kunna ha glädje" (2 Ne. 2:25). Och denna lycka och glädje kan vi få genom och tack vare Kristus. Det betyder inte att livet aldrig är svårt eller att man bara sitter och skrattar hela dagarna. Det är snarare känslan när man vandrar på Englands regniga gator. Ingen vill prata med en och ändå kan ansiktet inte sluta le. Guds kärlek och frid ger en inre glädje som fyller själen på ett sätt som är så svårt att beskriva; det måste kännas. Även efter missionen känner jag en enorm glädje genom att leva efter evangeliet. ALDRIG vill jag byta bort denna känsla mot något. Evangeliet är för mig OVÄRDERLIGT. Också min mission, jag älskade den verkligen! ■